

DİRİLİŞİN TANIKLARI

Elçilerin İşleri Kitabı'ndan öğrendiğimize göre, Rab'bimiz İsa Mesih, Dirilişinden sonra, 40 gün boyunca, öğrencilerine görünür, kurucusunun kendisi olduğu Kilisenin temellerinin oluşturması, yönetilmesi ve genişletilmesi görevleri ile ilgili onlarla konuşurdu. İsa Mesih bu görevleri öğrencilerine vermişti (Bkz. Elçilerin İşleri 1,3). İşte bu yüzden Kilisemiz bu büyük Diriliş olayını (bayramını) 40 gün boyunca kutlar. Bu Pazar, bu 40 günlük döneminin son Pazarıdır.

Hepimiz biliyoruz ki İsa Mesih'in Dirilişi, Kilisenin en büyük tarihi olayıdır, bu nedenle de onu yıl boyunca her Pazar günü kutlarız. Rab'bin Dirilişi gerçekten de büyük bir olaydır çünkü fayda sağlayan sonuçlarının yanısıra, İsa Mesih'in Uluhiyetine olan inancı sağlamlaştırır. Elçi Pavlus şunu diyecek noktaya varır: "Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur" (Bkz.1 Korintliler 15,14). Nitekim İsa Mesih'in Uluhiyetini gösteren Diriliş'e inanç olmazsa, İsa Mesih'in Kutsal Kilisesi'nin manevi yapısı tamamen çöker!

Bunu Kilisenin düşmanları da, ta en başından farkettiler, bu yüzden günümüzde de, insanları, İsa Mesih'in dirilmediğine ikna etmeye çalışıyor, dolaysız ya da dolaylı olarak, onlara İsa Mesih'e Tanrı olarak inanmamalarını öğretmeye çalışıyorlar. İsa Mesih'in Dirilişi'ne önce Yahudi ileri gelenleri savaş açtı: Rab'bin mezarının nöbetçileri, korku içinde Yahudi başkahinlere gidip onları anlatınca, başkahinler nöbetçilere çok para verip onlardan "biz gece uyurken öğrencileri gelip İsa Mesih'in cesedini çaldılar" demelerini istemişti (bkz. Matta28,11-13). Sıkı disiplini olan Romalı nöbetçiler mezarın etrafındayken, korkmuş Öğrencilerin bunu yapmaları mümkünmüş gibi!

Yahudiler o dönemlerde, İsa Mesih'in Uluhiyetine olan inancı sarsmak için, bunları söylüyordu. Rab'bin, insanların gözünün önünde gerçekleşen eylemlerinden (müjdeyi duyurma, mucizeler göstermesi, Kutsal Çileleri ve Dirilişi) önceki 3 sene boyunca da Yahudiler İsa Mesih'e karşı aynı savaşı veriyordu. Bugün Ortodoks Kiliseleri'nde okunan ve İncil'deki birkaç ayetten oluşan pasajda belirtildiği gibi, doğuştan kör olan adamın iyileşmesi mucizesinden sonra da bunu yaptılar. Yahudilerin ileri gelenleri, eskiden kör olan adama, onu iyileştiren İsa Mesih'in günahkar olduğunu kabul etmesi için baskı yaptıklarında, iyileşen kör adamın Yahudilerin ağzının payını veren cevabını duyduk: "Az önce gözleri görmeyen adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı adına gerçeği konuş!" dediler, "Biz bu adamın günahlı olduğunu biliyoruz. "Bunun üzerine adam, "Günahlı olup olmadığını bilmiyorum" dedi, "Bildiğim bir şey var: Ben

kördüm, şimdi görüyorum. "Yeniden sordular: "Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?" Adam, "Size şimdi anlattım ama dinlemediniz" dedi, "Niçin yeniden duymak istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O'nun öğrencisi olmak istiyorsunuz?" (bkz. Yuhanna 9, 24-27)

Rab'bin Dirilişi'ne karşı yürütülen bu polemik çeşitli siyonist oluşumlar ve bazı heretik gruplar (tarikatlara) tarafından bugün de sürdürülüyor. Bu tarikatlardan biri kendilerine "yahova şahitleri" diyen bir gruptur. Bunlara -zaman zaman ateist oluşumlar (deist, panteist, agnostik vb.) ve tarikatçılar da ekleniyor. Uluslararası güç merkezleri tarafından yönlendirilen bazıları, interneti Rab'bimiz İsa Mesih'e karşı iftiralarla doldurmakta tereddüt etmemekle kalmıyor, Kutsal Dirilişi'yle ilgisi olan aziz insanların isimlerini ve Tanrı-insan İsa Mesih'in kendisini karalamak ve alay konusu yapmak için kitaplar yayınlıyor, sinema ve televizyon dizileri üretiyorlar.

Ama Dirilen İsa Mesih'e karşı savaşanlar ne kadar hırçınlaşırsa hırçınlaşsın, kanunsuz emellerine ulaşamazlar. "Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?" "Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun" (Elçilerin İşleri 26,14). Saul'un -sonrasında Elçi Pavlus-İsa Mesih'e Tanrı olarak inananlara zulmederken duyduğu ses buydu. Yüzyıllar boyunca ne çok Diriliş düşmanı Diriliş vaizine dönüştü! İsa Mesih'e karşı savaşanlara ne oldu peki? Ortadan kayboldular! Ya da insanlara eylemlerinin iğrenç hatıralarını bıraktılar.

Kardeşlerim, Meleğin, İsa Mesih'in boş mezarının önünde verdiği dünyayı sevince boğan "İsa Mesih ölümden dirildi" (Matta 28.7) mesajını, milyonlarca hıristiyan çağlar boyunca bütün evrene ilan etti. Biz de nerede olursak olalım bu mesajı haykırıyoruz.

Dirilişin çocukları yani Tanrı'nın çocukları olarak (Luka 20,36) herkese ilan etmekten hiç vazgeçmeyelim: İsa Mesih'in bizi Dirilişiyle yeryüzünden gökyüzüne çıkardığını, ölümler diyarının karanlığından Krallığının sönmeyen ışığına getirdiğini, ölümden kurtarıp gerçek ve sonsuz hayata kavuşturduğunu, sürgünden çıkarıp tekrar Cennete koyduğunu, ve bize ebedi coşku neşe ve mutluluk bağısladığını herkese duyurmaktan vazgeçmeyelim. Ve bu gerçekliği önce kendimiz yaşayalım ve mutluluğuna varalım. Diriliş hayatımıza nüfuz etsin. Ruhlarımız sevinç dolsun yüzümüz parlansın, tıpkı Aziz Serafimin birine rastladığında "Mesih Dirildi, Ey sevincim! " derken yüzü parladığı gibi.

"Mesih Dirildi" mesajı, insanlık için en büyük müjdedir. Bu müjdeyi, yani İsa Mesih'in Dirildiği gerçeğini ruhumuzun derinliklerinde hissederseniz, hayatta karşılaştığımız şeylere farklı gözlerle bakabiliriz. Büyük sorunları farklı boyutlarda görebiliriz. Hayatımızı

aksatan önemsiz ve ufak tefek şeyleri çok da üstünde durmadan geçştirebiliriz. Dirilişin ışığı hayatın karanlık yönlerini aydınlatacak. Dirilişle "Şimdi herşey ışıkla doldu" (Paskalya Seher Vakti Ayini 3. Kaside). Dirilen Rab'bin sevinci kalplerimizi dolduracak "Çünkü sonsuz sevincimiz olan Mesih dirildi" (Paskalya Seher Vakti Ayini 1.Kaside).

Öyleyse sevgili kardeşlerim, işte size güzel bir görev: Dirilişin sevincini yüreğimizin derinliklerinde hisseden bizler, hayatımızla çevremizdekilere Dirilişin sevinçli mesajını iletelim. "İsa Mesih dirildi".

Pisidia Metropoliti Sotirios Trampas
(Ortodokslar Topluluğu)